

ஸ்ரீ ஹரி:
ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின்
மதுரமுரளி
(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 10

அக்டோபர் 2004

காணம் : 3

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்	2
2. மதுரமான மஹனீயர் - 107	3
3. பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்	5
4. வேத கதைகள் - 88	6
5. எந்தரோ மஹானுபாவுலு - 78	8
6. பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை -82	12
7. மாற்றம் வரும்	15
8. மாலே மணிவண்ணா - 25	18
9. ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் - 25	25
10. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 109	29

காமயார்த்தியாய் கோவிலில் தீபம் போடுபவன், பலன் கிட்டியதும் தீபம் போடுவதை நிறுத்திவிடுவான். தீப வெளிச்சத்தில் பகவானின் முகலாவண்யத்தைக் காண விரும்புகிறவன் ஜன்மம் பூராவும் தீபம் போட்டுக்கொண்டே இருப்பான்.

— ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ க்ருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம்: பைரவி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மங்களம் குரு தயயா மாதூஸகீ
 த்வமேவ மம ஸரணம் – ஹே! தேவி (மங்களம்)

அனுபல்லவி

ப்ரேமிகவரத ஹ்ருதய நிவாஸினி
 ப்ரேமபக்தஜன மோஹ ஸம்ஹாரினி
 ப்ருந்தாவனவாஸினி மோக்ஷப்ரதாயினி
 ப்ருகுவாரபூஜித ஸந்தோஷினி

மத்யமகாலம்

ராஸமண்டல நாயிகே
 மம ராக த்வேஷ விநாஸினி
 முரளீதரஸ்ய கிஞ்சித் பக்த்யா:
 காரணி பூரணி ஜகன்மோஹினி (மங்களம்)

நாமாவளி

ராலேஃவரி ராதே ராதே
 மோஹன மோஹினி ராதே ராதே
 கௌர ராதே ப்ரேம ராதே
 க்ருஷ்ண ப்ராண ஸ்ரீ ராதே

ஸ்ரீ மாதூர்ஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனின் பதினொன்றாவது வருட ப்ரஹ்மோத்ஸவம், செப்டம்பர் மாதம் 6-ந் தேதி முதல் 15-ந் தேதி வரை பத்து நாட்களுக்கு மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் வெகு விமரிசையாக கொண்டாடப்பட்டது.

முதல் நாள் ஸ்ரீக்ருஷ்ண அவதார தினத்தன்று (கோகுலாஷ்டமீ) இரவு ஸ்ரீ மாதூர்ஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனுக்கு ஸத கலச (நூறு கலச தீர்த்தத்தினால்) திருமஞ்ஜனம் நடைபெற்றது. இரவு பன்னிரண்டு மணி அளவில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண அவதாரத்தை ஒட்டி ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரக்கட்டம் பாராயணம் செய்யப்பட்டு நந்தோத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது. பிறகு ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதன், மாதூர்ஸகீ ஸமேதனாய் ஹம்ஸவாஹனத்தில் நாமகோஷங்களுக்கு இடையே புறப்பாடு கண்டருளினர்.

உத்ஸவத்தில், ப்ரதிதினமும், காலையில் ப்ரபோதனத்திற்குப் பிறகு உஞ்சிவ்ருத்தி பஜனை, பல்லக்கு புறப்பாடு, ஸ்ரீமத் பாகவத பாராயணம், மதியம் அஷ்டபதி பஜனை, மாலையில் பாகவத உபன்யாஸம், இரவு வாஹன புறப்பாடு, திவ்யநாமகீர்த்தனம், டோலோத்ஸவம் முதலியவை க்ரமமாக நடைபெற்றது. ப்ரஹ்மஸ்ரீ க்ருஷ்ணசர்மா அவர்கள் ஸ்ரீமத் பாகவத ஸப்தாஹ பாராயணம் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ மாதூர்ஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதன், இரண்டாம்நாள் சேஷ வாஹனத்திலும், மூன்றாம் நாள் சிம்மவாஹனத்திலும், நான்காம் நாள் புன்னைமரவாஹனத்திலும் புறப்பாடு கண்டருளினார். ஏகாதலி அன்று காலையில் திருமஞ்சனமும், மாலையில் கருடவாஹனத்தில் ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனின் புறப்பாடும் நடைபெற்றது.

துவாதலியன்று காலையில் கோவிந்த நாம கோஷத்துடன், கோவிந்த பட்டாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அன்னகூடோத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது. பகவானுக்கு விதவிதமான அன்னவகைகள்

சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அன்றிரவு யானைவாஹனத்தில் ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதன் புறப்பாடு கண்டருளினார்.

ஏழாவதுநாள் மாலை, புஷ்பத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஊஞ்சலில் மாதூர்ஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதன் எழுந்தருள நிகுஞ்ஜோத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது. இதில் ஸ்ரீகாந்த் கௌண்டிண்ய பாகவதர், ஈரோடு ஸ்ரீ பாலாஜி பாகவதர் ஆகியோருடைய கர்நாடக ஸங்கீத கச்சேரி நடைபெற்றது. எட்டாவது நாள் காலை குதிரை வாஹன புறப்பாடும், மாலையில் ஜானவாஸமும் கொண்டாடப்பட்டது. ஜானவாஸத்தில் ஸ்ரீ மாதூர்ஸகீ, ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதன் மாலை மாற்றி, ஊஞ்சலில் எழுந்தருளினார்கள்.

ஒன்பதாவதுநாள் காலை, ராதாகல்யாண உத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது. இதில், மதுரபுரி ஸ்ரீ விஷ்ணுராத பாகவதர் குழுவினரால் அஷ்டபதி பஜனை பாடப்பட்டது. சூர்ணிகை, லக்ஷாஷ்டகம் சொல்லி திருமாங்கல்ய தாரணம் செய்யப்பட்டது. இரவு தெப்போத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது. இதில், ஸ்ரீ மாதூர்ஸகீ ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதன், மலர் மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தெப்பத்தில் எழுந்தருளி, மதுரபுஷ்கரணியில் உலாவந்தது மிகவும் ரம்யமாக இருந்தது.

பத்தாவதுநாள் காலை, ஆஞ்சநேயர் உத்ஸவத்திற்குப் பிறகு விடையாற்றியுடன் மதுரபுரியில் பதினொன்றாவது ப்ரஹ்மோத்ஸவம் இனிதே நிறைவடைந்தது.

(தொடரும்)

— ஜயந்தி ஜானகிராமன்

அமெரிக்காவிலுள்ள மெக்ஸிகோ என்னும் தேசத்தில் நவரத்திரி காலத்தில் ஒரு உத்ஸவம் நடக்கிறது. அதற்கு ராமஸீதா என்று பெயர். அங்கே பூமியை வெட்டுமிடங்களில் எல்லாம் பிள்ளையார் விக்ரஹம் அகப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில், அந்த தேசத்தில் ஸ்பெயின் தேசத்தார் புகுந்து அதை நாசமாக்கினார்கள். அங்கே இருந்த பழைய குடிகள் ஆஸ்திகர்கள். ஆஸ்டெக்ஸ் (AZTECS) என்று இப்பொழுதும் சொல்கிறார்கள்.

— காஞ்சி மஹாபெரியவர்
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திரஸர்வதி ஸ்வாமிகள்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்

கேள்வி : பகவானை அடைய எத்தனை காலம் சாதனை செய்ய வேண்டும் ?

பதில் : நெல்லை அரிசியாக்குவதற்காக உரலில் இட்டு, உலக்கையால் குத்துகின்றோம். எவ்வளவுநேரம் குத்தவேண்டும் என்று கேட்க முடியுமா? நெல் அரிசியாகும் வரையில் குத்தவேண்டும் என்பதுதானே உண்மை? அதுபோல், பகவானை அடைகின்ற வரையில் சாதனை செய்யவேண்டும் என்பதுதான் உண்மை. இருந்தபோதிலும், பொதுவாக சாஸ்திரங்களில் சாதனைக்கென்று பன்னிரண்டு வருடகாலங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

கேள்வி: குண்டலினியின் எழுச்சி பொதுவாக எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான அனுபவமாக இருக்குமா?

பதில் : இல்லை. பலவிதமாக ஏற்படலாம். மேலே பறக்கின்ற கருடன் கீழே இரையைப் பார்த்தவுடன், கீழே வருவதுபோன்றும், அல்லது பாம்பு ஊர்வதுபோன்று நெளிந்து நெளிந்தும், அல்லது தவளை தத்தித் தத்திச் செல்வதுபோன்றும் ஏற்படும்.

கேள்வி: சாதகர்களுக்கு பலவித அவஸ்தைகள் ஏற்படுமா?

பதில் : சாதனையின்பொழுது பலவிதமான தெய்வீக அனுபவங்கள் ஏற்படுவதுடன் பல அவஸ்தைகளும் ஏற்படும். இதற்கு சாதனா அவஸ்தை என்று பெயர். அதற்கடுத்த நிலையில் பித்து பிடித்தது போல் ஒரு அவஸ்தை ஏற்படும். அதற்கு சித்தா அவஸ்தை என்று பெயர். முடிவாக ஏற்படும் அவஸ்தையே ஞானா அவஸ்தையாகும்.

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ கல்யாணஸ்ரீநிவாஸ பெருமாள் திருக்கோயில், மஹாரண்யம்

பக்தர்களின் தரிசனத்திற்காக கோயில் திறந்திருக்கும் நேரம் :

காலை 6.30 மணி முதல் 11.30 மணி வரை
மாலை 3.30 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை

வேதகதைகள்- 88

- தர்மஜ்ஞர், வாங்குமுக ஸார்வபௌம, மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மபூநீ பஞ்சாபகேஸு ஸாஸ்த்ரிகள்

அக்னிஹோத்ரம்

முன்பு ஒரு சமயம், ப்ரஜாபதியானவர், அசேதனமான மலை, நகரம் முதலியவைகளை ஒன்றுசெய்து, சேதனமான வஸ்துவானது உண்டாகட்டும் என்று விரும்பி, அதற்கு சாதனமான ஒரு ஹோமத்தை செய்தார். அந்த ஹோமத்தால், அக்னி, வாயு, ஆதித்யன் என்ற சேதனர்கள் ஒன்றானார்கள். அந்த அக்னி முதலியவர்கள், ப்ரஜாபதியின் ஹோமத்தால் எவ்விதம் நாம் பிறந்தோமோ அதைப்போல் நமக்கும் அறிவாளி உண்டாகட்டும் என்று பரஸ்பரம் விசாரம் செய்து அதற்குரிய ஹோமம் செய்தனர். அதில் அக்னியானவர், (ப்ராணேப்பயஸ்வாஹா என்று) ப்ராணனின் பொருட்டு ஹோமம் செய்தார். அதைபோல், வாயுவானவர், உடலின் பொருட்டு ஹோமம் செய்தார். ஆதித்யன், கண்களின் பொருட்டு ஹோமம் செய்தார். அந்த மூவரின் ஹோமத்திற்குப் பிறகு ஒரு பசு உண்டாயிற்று.

மூவரின் ஹோமத்தினால் எந்தப் பசு உண்டாயிற்றோ, அந்த பசுவின் பாலிற்காக மூவரும் கலகம் செய்தனர். என்னுடைய ஹோமத்தால்தான் இந்த பசு உண்டாயிற்று என்று மூவரும் விவாதம் செய்தனர். அப்பொழுது அம்மூவரும் தீர்மானம் ஏற்படும் பொருட்டு, ப்ரஜாபதியை நோக்கி சென்றனர். அவ்வாறு செல்லும் பொழுது சூர்யன் அக்னியிடம் ஒரு உடன்படிக்கை செய்தார். நம் இருவருக்கும் யாருக்கு வெற்றி ஏற்படுகிறதோ, அந்த வெற்றியானது நம் இருவருக்கும் பொதுவாகவே இருக்கட்டும் என்பதே அந்த உடன்படிக்கை. பிறகு, மூவரும் ப்ரஜாபதியை அடைந்தனர். அப்பொழுது ப்ரஜாபதியானவர், 'உங்களுக்குள் யார் எந்த தேவதையை முன்னிட்டு ஹோமம் செய்தார்?' என்று ஹோமம் செய்த விதத்தை கேட்டார். அப்பொழுது, 'ப்ராணனை குறித்து ஹோமம் செய்தேன்' என்று அக்னியும், 'சரீரத்தின் பொருட்டு ஹோமம்

செய்தேன்' என்று வாயுவும், 'கண்களின் பொருட்டு ஹோமம் செய்தேன்' என்று சூரியனும் கூறினர்.

அப்பொழுது ப்ரஜாபதியானவர், 'உடல், கண் இவைகள் ப்ராணனுக்கு அதீனமாக இருப்பதால் ப்ராணன்தான் உயர்ந்தது. ஆதலால், ப்ராணனின் பொருட்டு செய்த ஹோமத்திலிருந்துதான் இந்தப்பசு உண்டாயிற்று' என்றார்.

அக்னி சம்பந்தமான ஹோமத்தில் இருந்து பசு உண்டானது என்பதால் இந்த பசுவிற்கே அக்னிஹோத்ரம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இதை யார் அறிகிறார்களோ அவர்களை அக்னியானவர் ப்ராணாபானங்கள் நிரம்பியவர்களாக செய்கிறார். இந்த வருத்தாந்தத்தை அறிபவன் நூறு வயதிற்கு முன்பு எந்தவித அபம்ருத்யுவினாலும் பீடிக்கப்பட மாட்டான். (தீர்க்காயுசுடன் இருப்பான் என்று கருத்து.)

அப்பொழுது, அக்னியும் சூரியனும் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின்படி இந்த பசுவும், அதனுடைய பாலும் அக்னி சூர்யன் இருவருக்கும் பொதுவாக ஆயிற்று. அப்பொழுது, 'இந்த பசுவின் பாலில் எப்படி உங்கள் இருவருக்கும் பங்கு ஏற்பட்டதோ அதைப்போல், எனக்கும் பாகம் கிடைக்கும்படி நீங்கள் செய்யுங்கள்' என்று வாயுவானவர் அக்னியையும், சூரியனையும் ப்ரார்த்தித்தார். அப்பொழுது, அக்னி, சூர்யர்கள் அக்னிஹோத்ரத்தில் வாயுவுக்கும் பாகம் அளித்தனர்.

ஒரு சமயம், ப்ரஜாபதியானவர், தேவதைகளை படைப்பவராக அக்னியையே முதலில் படைத்தார். முதலில் உண்டான அக்னியானவர், தான் யாகம் செய்வதற்கு வேறு பசு ஒன்றும் இல்லாததால் ப்ரஜாபதியையே பசுவாக எண்ணி, யாகம் செய்ய ஆரம்பித்தார். இதனால், ப்ரஜாபதிக்கு அபம்ருத்யு ஏற்பட இருந்தது. உடன் ப்ரஜாபதியானவர், ஆதித்யனை படைத்து, அவனால் அபம்ருத்யுவை வெற்றி பெற்றார். இதை அறிபவனும் அபம்ருத்யுவை வெற்றி பெறுவான்.

எந்தரோ மஹாலுபாஷு - 78

மஹாப்ரபு, கேசவபாரதியிடம் சன்யாஸ தீக்ஷை வேண்டிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த பத்துப் பதினைந்துபேர் கேசவபாரதியின் ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்தனர். தேவனைப் போன்ற ஒரு இளைஞன் சன்யாஸம் வேண்டி கேசவபாரதியின் முன் அமர்ந்திருப்பதையும், கேசவபாரதி யோசனையில் ஆழ்ந்திருப்பதையும் கண்ட கிராமவாசிகள், மஹாப்ரபுவின் அற்புதமான ரூப லாவண்யத்தைக் கண்டு திகைத்து நின்றனர். விஷயம் வேகமாகப் பரவி, கிராமத்து ஜனங்கள் அனைவரும் ஆச்சரியத்துடன் ஆஸ்ரமம் வந்துவிட்டனர். வீட்டை விட்டே வெளியே வராத பெண்களும் கூட அன்று மனுஷ்ய ரூபத்தில் வந்துள்ள தேவனைப்போல் ஜொலிக்கும் மஹாப்ரபுவைக் காண வீட்டு வேலைகளை விட்டுவிட்டு, கேசவ பாரதியின் ஆஸ்ர மத்திற்கு வந்தனர்.

ப்ரபு மௌனமாக அமர்ந்திருந்தார். அவருடைய கருமையான, சுருண்ட கேசம் காற்றில் அழகாகப் பறந்து, அவரை மேன்மேலும் அழகாகக் காட்டியது. கண்கள் மேல்நோக்கி இருந்தது. ஈர உடைகள் காய்ந்துவிட்டன. கண்களின் ஓரங்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகிய வண்ணமாயிருந்தது. இதற்குள் நித்யானந்தர் மற்ற பக்தர்களுடன் அங்கு வந்து சேர்ந்து, ப்ரபுவின் பின்புறம் கண்ணீருடன் அமர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

ஸ்த்ரீகள், “ஐயோ! இப்படிப்பட்ட அழகும், வித்வத்தும் நிரம்பிய இளம்வயது மகனை இழக்க எந்தத்தாய்தான் சம்மதிப்பாள்! பரிச்சயம் இல்லாத நமது மனமே, துடிக்கிறதே! தனது கர்ப்பத்தில் தாங்கிய அன்னையின் மனம் என்ன பாடுபடும்! இவனது இளம் மனைவியின் நிலை மிகவும் பரிதாபமானது! ஐயோ! என்னதான் இந்த விதியின் கொடுமையோ!” என்று புலம்பினார்கள்.

வயதான தாய்மார்கள், “மகனே! உனக்கு ஏன் இப்படித் தோன்றுகிறது? எங்களது இதயம் உடையும்போல் இருக்கிறது. வீட்டிற்குச் சென்றுவிடப்பா” என்றனர்.

இளம் பெண்கள், “இப்படிப்பட்ட சுந்தரப் புருஷனான உன்னைப் பிரிய எந்த மனைவி சம்மதிப்பாள்! குலஸ்தீர்களுக்கு பதிதானே ஒரே நம்பிக்கை! அவளை நிராதரவாக விட்டால், அவள் எவ்வளவு வேதனை அடைவாள். அவளை நினைத்தாவது, வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள்” என்று கூறினர்.

ப்ரபு இதைக்கேட்டு கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, “அன்னைமீர்! எனக்கு க்ருஷ்ணப்ரேமை ஏற்படவேண்டும் என்று ஆசீர்வதியுங்கள். மனிதனின் ஆயுள் நிரந்தரமில்லை. அதில் க்ருஷ்ணப்ரேமை ஏற்படுவது என்பது துர்லபம். அதிலும், மஹாத்மாக்களின் சங்கம் கிடைப்பது அதைவிட துர்லபம். நான் சன்யாஸம் மேற்கொண்டு வருந்தாவனம் சென்று, என்னுடைய ப்ரியனான க்ருஷ்ணனை அடைய வேண்டும் என்று எனக்கு நீங்கள் ஆசீர்வாதம் செய்யுங்கள்” என்று வேண்டினார்.

இப்படியே மாலை நேரம் ஆகிவிட்டது. யாரும் ஒரு துளி அன்னம்கூட உண்ணவில்லை. அனைவரும் மெளனமாக அமர்ந்து, ப்ரபுவையும், கேசவபாரதியையும் மாறி மாறி பார்த்தவண்ணம் இருந்தனர். கேசவபாரதிக்கு ப்ரபுவை சன்யாஸத்திலிருந்து தவிர்க்க ஒரு உபாயமும் தோன்றவில்லை.

அவர் தன் மனதில், “இந்த இளைஞன் தன் மனைவி, அன்னை இவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று வந்திருக்க மாட்டான். அதனால், இவனை அவர்களிடம் சம்மதம் பெற்று வருமாறு கூறினால், இவன் திரும்ப வருவதற்குள் நான் எங்கேயாவது சென்றுவிடலாம். இப்படிப்பட்ட பேரழகம், இளமையும், சுருண்ட கேசமும் கொண்டவனுக்கு சன்யாஸம் அளித்த அபகீர்த்தியை நான் ஏன் அடைய வேண்டும்” என்று நினைத்தார்.

உடனே அவர், “நிமாயி! நீ ஒன்று செய்! உன் அன்னை, மனைவி இவர்களிடம் சொல்லாமல் இரவோடு இரவாக ஓடிவந்து விட்டாய் என நினைக்கிறேன். நீ சென்று அவர்களின் சம்மதத்தைப் பெற்று வா! நான் உனக்கு சன்யாஸ தீக்ஷை அளிக்கிறேன்” என்றார்.

மஹாப்ரபு, அவரிடம், “பகவான்! நான் அவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்றுவிட்டேன்” என்றார். பாரதிஜி ஆச்சரியத்துடன், “எப்போது சம்மதம் பெற்றாய்?” என வினவினார். ப்ரபு, “நிறைய நாட்களாகவே நான் இதுவிஷயமாக அவர்களிடம் பேசி,

அவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று தான் சன்யாஸம் மேற்கொள்கிறேன்” என்றார்.

பாரதிஜி, “அப்படியில்லை அப்பா! இன்று நீ வரும்பொழுது கூறாமல்தானே வந்தாய்! சென்று அவர்களிடம் கூறிவிட்டு வா!” என்றார். உடனே ப்ரபு வேகமாக எழுந்துகொண்டு, “சரி! நான் இப்பொழுதே அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று வருகிறேன்” என்று கூறி நவத்வீபத்தை நோக்கி வேகமாக ஓடலானார்.

கேசவபாரதி சிந்திக்கலானார். “இப்படி தீவிரமாக இருக்கும் இவனது விருப்பத்திற்கு விரோதமாக நடக்க, யாருக்குத் திறமை இருக்கிறது? இந்த கருணையில்லாத காரியத்தை என் மூலம் செய்வித்துக்கொண்டு, எனக்கு உலகப்புகழ்பெற்ற குரு பதவியின் செளபாக்யத்தை அளிக்க இவன் தீர்மானித்திருந்தால், அதை நான் எத்தனை தவிர்த்தாலும் தடுக்க முடியுமா? இதுதான் நாராயணனின் விருப்பம்போல் இருக்கிறது!” என்று அவரது மனதில் சிந்தனைகள் ஓடின. உடனே அவர், “பண்டித்! பண்டித்! திரும்புங்கள்! நீங்கள் எப்படிச் சொல்கிறீர்களோ, அப்படியே செய்துவிடலாம். உங்களது விருப்பத்தை தள்ளிப்போடும் சாமர்த்தியம் யாருக்கு உள்ளது?” என்று கூவினார்.

இதைக் கேட்டாரோ, இல்லையோ, ப்ரபு உடனே, திரும்ப வந்தார். மறுபடியும் கேசவபாரதியின் சரணங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பின்னால் இருந்த முகுந்தத்தைப் பார்த்து, “முகுந்தா! ஒரு பதம் பாடு” என்றார். முகுந்ததத், தழுதழுத்த குரலில் அழுதுகொண்டே பாடலானார். ப்ரபு அதைக்கேட்டு, க்ருஷ்ண ப்ரேமையினால் அழலானார். முகுந்தனைப் பார்த்து, “பாடு! பாடு! பிறகு என்னாயிற்று! ஆஹா! ராதிகாவின் அனுராகம் தன்யமானது” என்று கூவினார். பிறகு நாமசங்கீர்த்தனம் ஆரம்பமாகியது. கிராமம் முழுவதும் அந்த சங்கீர்த்தனத்தில் கலந்துகொண்டது. அனைவரும்,

हरि हरये नमः कृष्ण यादवाय नमः ।

गोपाल गोविन्द राम श्रीमधुसूदन ॥

ஹரி ஹரயே நம: க்ருஷ்ண யாதவாய நம: ।

கோபால கோவிந்த ராம ஸ்ரீ மதுஸூதன ॥

என்ற பதத்தைப் பாடலானார்கள்.

ப்ரபு, பாவ ஆவேசம் ஏற்பட்டு, இரு கைகளையும் மேலே உயர்த்தி நடனம் ஆடலானார். கிராம ஜனங்கள் இந்த அற்புத நடனத்தைக் கண்டு ஆனந்தம் அடைந்தனர். கேசவ பாரதியின் சரீரத்திலும் ப்ரேம பாவத்தின் சின்னங்கள் ஏற்பட்டன. அவரும் தன்னை மறந்து பித்தனைப் போல நடனமாட ஆரம்பித்தார். அவருக்கு ப்ரபுவின் மஹிமை புரியலாயிற்று. இவ்வாறு இரவு முழுவதும் நாமசங்கீர்த்தனத்திலும், பகவத் விஷயமான சர்ச்சையிலும் கழிந்தது. அதிகாலைப்பொழுதில் அனைவரும் சிறிது கண்ணயர்ந்தனர். ப்ரபுவிற்கு சன்யாஸத்தை எதிர்நோக்கி உறக்கம் இல்லை. ஆஸ்ரமத்து மரங்களில் பக்ஷிகளின் சலசலப்பு ஏற்பட்டது. பொழுது புலர்ந்ததை உணர்ந்த ப்ரபு, நித்யானந்தர், முகுந்ததத் மற்றும் சிலரையும் எழுப்பி கங்கைக்குச் சென்று நீராடிவிட்டு வந்து, குருதேவரின் சரணங்களில் நமஸ்கரித்து, “பகவான்! நான் வந்துவிட்டேன். நான் இப்போது என்ன செய்யவேண்டும்? என்று கூறுங்கள்” என்றார்.

தனது நிர்பந்தத்தை தெரிவிக்கும் வகையில், பாரதிஜி, “இனி என்ன! சன்யாஸ தீக்ஷைக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சேர்க்க வேண்டும். அதற்குண்டான ஏற்பாடுகளை நானே செய்கிறேன்” என்று கூறி ஒருத்தரை இதற்காக நியமித்தார். அவன் கட்வா கிராமத்துக்குள் சென்று, பொருள் சேகரித்து வர நகர்ந்தான்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

Visit us at www.madhuramurali.org for

1. Detailed reports of major mission / satsang events with pictures viz. Utsavams, Samprokshanams, Thirthayatras, Bhagavatha Sapthaham.
2. Online Spiritual magazine "Madhuramurali" every month in English/Tamil.
3. Satsang news & updates on mission activities.
4. Sri Swamiji's lectures/essays
5. Articles on religion, Philosophy, lives of saints.
6. Downloadable free audio "Hare Rama....." Mahamantra chanting rendered in various raagas & more.

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை – 82

ஒரு ஊரில் ராமு என்ற ஒன்பது வயது சிறுவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் அந்த ஊரில் உள்ள பழமையான ஒரு சிவாலயத்தில் பூஜை நேரங்களில் கோவில்மணி அடிக்கும் பணி செய்து வந்தான். அவனுடைய மூதாதையர்களும் இதே பணிதான் செய்துவந்தார்கள். ராமுவும் அதே பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்து வந்ததால் சிவபெருமானிடத்தில் மிகவும் பக்தியாக இருந்தான். அவன் கோவில்மணியை பூஜை நேரத்தில் அரைமணிநேரம் அடிப்பான்.

அப்பொழுது, அந்த மணியின் நாதத்திலிருந்து வரும் ஓங்காரநாதத்தை சிவபெருமானாகவே நினைத்து தன்னை மறந்துவிடுவான். அவனுடைய பணிக்கு போதிய வருமானமும், தேவையான ப்ரஸாதமும் கிடைத்து வந்தது.

சிறிதுகாலத்தில், அந்த கோவிலின் பெருமை ஊரறியத் தொடங்கியது. அந்தக் கோவிலின் விபூதி ப்ரஸாதம் பலவித நோய்களை தீர்ப்பதை அறிந்து பல்வேறு இடங்களிலிருந்து மக்கள் சிவபெருமானை தரிசிக்க வந்தார்கள். இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு பாகங்கள் மட்டுமில்லாமல் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் கோவிலிற்கு பக்தர்கள் வரத் தொடங்கினார்கள்.

அந்த சமயம், கோவிலின் நிர்வாகத்தில் புதிய ப்ரஸ்டிகள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார்கள். கோவிலில் பெருகிவரும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு, படித்த மற்றும் பணக்கார பக்தர்களின் தேவைகளை பூர்த்திசெய்வதற்கு சில மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதன்படி, கண்டிப்பாக அனைவரும் ஆங்கிலத்தை சரளமாக எழுதவும், பேசவும் வேண்டும் என்று நிர்வாகம் கட்டளையிட்டது. அதன்படி தகுதியில்லாதவர்களை கூடுதல் ஈட்டுதொகையாக ஒரு மாத சம்பளத்துடன் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்போவதாக அறிவித்தது.

பெரிய குடும்பத்தையுடைய ராமுவிற்கு இப்பொழுது நாற்பது வயதாகிவிட்டது. படிப்பறிவு கொஞ்சமும் இல்லை. மேலும், அவனுக்கு தன்னுடைய தாய்மொழியான இந்தியைகூட எழுத, படிக்க தெரியாது.

அவன் கோவில் அதிகாரிகளிடம் மிகவும் கெஞ்சி, தனக்கு இந்த நிபந்தனைகளிலிருந்து விலக்கு அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டான். இந்த வயதில் அவனுக்கு வேறு எந்த பணியைச் செய்ய முடியும்? அவனுக்கு கோவிலில் மணி அடிக்கும் பணியைத்தவிர வேறெதுவும் தெரியாது. ஆனால், கோவில் நிர்வாகிகள் அவனுடைய வார்த்தைக்கு செவிசாய்க்கவில்லை. சம்பளபணம் ரூ.100/- கொடுத்து ராமுவை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள்.

மனம் உடைந்துபோன ராமு, கோவிலுக்கு உள்ளே சென்று சிவபெருமானை நோக்கி, “இத்தனை காலம், அன்புடனும், பக்தியுடனும் உனக்கு பணி செய்து இருந்தேன். இதுதான் என்னுடைய பணிக்கு நீ தரும் சன்மானமா? உனக்கு கருணையில்லையோ? கல்சிலையாக இருப்பதால் உன்னுடைய இதயமும் கல்லாகி விட்டதா? அப்படியானால் உன்னை எப்படி கருணாஸாகரம் என்று அழைப்பது? முட்டாள்தனமாக இந்த கடவுள் நம்மை காப்பாற்றுவார் என இருந்தேனே?” என்று கதறினான். வெளியே வந்த ராமு, என்ன செய்வது என்று அறியாமல் சந்தைகடை வழியாக நடக்கத் தொடங்கினான்.

சிறிது தொலைவு சென்றபின் திடீரென்று ஒரு எண்ணம் தோன்றிற்று. நாம் ஏன் இந்த வழியில் ஒரு சிறுகடை அமைக்கக்கூடாது? நல்ல வியாபாரம் நடக்குமே என்று யோசித்து, சிறுகடை ஒன்றை அமைத்து வியாபாரம் நடத்த ஆரம்பித்தான். சில வருடங்களில் நன்றாக சம்பாதிக்க ஆரம்பித்தவுடன், அந்தப் பகுதியில் மூன்று நான்கு கடைகள் திறந்துவிட்டான்.

ஒரு நாள், ராமுவை அவன் சேமிப்பு வைத்திருக்கும் வங்கியின் அதிகாரி அழைத்தார். ராமுவிடம், “உங்கள் சேமிப்பில் நிறைய நிதி சேர்ந்து இருக்கிறது. அந்த நிதிக்கு குறைந்த வட்டிகளே வருகிறது. அவற்றை வேறு நிதிக்கு மாற்றினால் நிறைய வட்டி கிடைக்கும்” என்று கூறினார். ராமு அதற்கு, “இந்த விஷயங்கள் பற்றி எனக்கு தெரியாது. நீங்கள் எப்படி கூறுகிறீர்களோ, அப்படியே செய்யலாம்” என்றான். சில பத்திரங்களை ராமுவிடம் கொடுத்து, அதில் கையெழுத்து போடச் சொன்னார். ராமு அதற்கு, “எனக்கு கையெழுத்து போட தெரியாது” என்றான். அந்த வங்கி அதிகாரிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. “நீங்கள் படிப்பறிவில்லாமல் எப்படி

இவ்வளவு பெரிய செல்வந்தர் ஆனீர்கள்? நீங்கள் என்னவாக இருந்தீர்கள், வெறும் படிக்க மட்டும் கற்றீர்களா?” என்று வினவ, ராமு அந்த அதிகாரியிடம், “எனக்கு சிவாலயத்தில் மணி அடிக்கும் வேலை மட்டுமே தெரியும். வேறொன்றும் தெரியாது” என்று கூறினான்.

ராமு, இறைவனின் அளவுகடந்த கருணையையும், அவன் எதை செய்தாலும் நம் நன்மைக்கே செய்வார் என்பதையும் எண்ணி மனமுருகினான்.

— ஸ்ரீ சாந்தானந்தபுரி மஹராஜ் அவர்களின்
Stories for Meditation நூலிலிருந்து தமிழாக்கம்

ஸ்ரீ ஹரி:

சந்தாதாரர்கள் கவனத்திற்கு

- ★ மதுரமுரளிக்கான சந்தா தொகையை, “குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்” என்ற பெயரில் மட்டுமே M.O. or D.D. ஆக அனுப்ப வேண்டும்.
உள் நாடு : வருட சந்தா ரூ. 60/- ஆயுள் சந்தா ரூ. 1000/-
வெளி நாடு : வருட சந்தா ரூ. 300/-
- ★ சந்தாவை காசோலையாக அனுப்ப வேண்டாம்.
- ★ சந்தா எண், சந்தாதாரர் முகவரி இல்லாமல் வரும் சந்தா தொகையானது அவர்கள் பெயரில் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது.
- ★ மதுரமுரளி மாத இதழுக்கான தங்களுடைய சந்தா எண் Address label இரண்டாம் வரியில் உள்ளது.
- ★ சந்தாதாரரின் முகவரியில் மாறுதல் ஏற்படும்பொழுது அதை அந்த மாதத்தின் 15-ந் தேதிக்குள் எழுதி அனுப்பினால்தான் வரும் மாதத்தில் செயல்படுத்த முடியும்.
- ★ மதுரமுரளி விஷயமாக அனுப்பும் தபால்களின் கவரில் பின்வருமாறு முகவரியை கட்டாயம் எழுதவும்.

“மதுரமுரளி”, குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்,
24, நேதாஜி நகர், ஜபர்கான்பேட்டை, சென்னை - 600 083.

மாற்றம் வரும்

- ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

ஒருவர் என்னைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருந்தார். அவருடைய முகமே அவர் வருத்தத்தில் இருப்பதை உணர்த்தியது. நான் மெதுவாக அவரைப்பார்த்து, 'ஏன் ஏதோபோல் இருக்கிறீர்கள்? என்ன கவலை?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவரோ, 'என்னைக் கண்டால் எனக்கே பிடிக்கவில்லை. வெறுப்பாக இருக்கின்றது' என்றார். நான், 'என்ன காரணம்?' என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர், 'பாருங்கள்...நான் ராமக்ருஷ்ணர், சிவாநந்தர், தெய்வத்தின் குரல், பகவான் ரமணர் போன்ற மஹான்களின் நூல்களையெல்லாம் படிக்கின்றேன். அவர்கள் எல்லோருமே காமம், காஞ்சனம், கீர்த்தி இவைகளெல்லாம் இறைவனை அடைவதற்கு தடை என்று கூறுகின்றார்கள். நானும், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக இனி காமம், கோபம் இவைகளுக்கு நாம் வசப்படக்கூடாது என்று சங்கல்பம் செய்துகொண்டேன். ஆனால், என்னால் அவற்றைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. ஆகவேதான், எனக்கு, என் மீதே ஒரே கோபமாக வருகிறது' என்றார்.

உடனே நான் அவரைப் பார்த்து, 'ஒரு மனிதன் ஒரு ஊரில் இருக்கின்றான். அங்கிருந்து அவன் வேறு ஒரு ஊரிற்கோ அல்லது நாட்டிற்கோ செல்லவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றான். முதலில், அவனுடைய மனதில் ஒரு ஆசை. அதாவது, வேறு இடத்திற்குப் போகவேண்டும் என்ற ஆசை. எது போகவேண்டிய இடம் என்ற தீர்மானமும் இருக்கின்றது.

அதே சமயத்தில், அடுத்த கணத்தில், அதாவது உடனே அவனால் அந்த இடத்திற்குச் சென்றுவிட முடியுமா? முடியாது. அதற்கான முயற்சி தேவை. அதாவது, அந்த இடத்திற்கு எப்படிப் போகவேண்டும் என்ற விஷயத்தையெல்லாம் சேகரித்துக்கொண்டு, பயணத்தை ஆரம்பித்து, இடையிலே வரக்கூடிய தடைகளையெல்லாம் மீறி பயணம் செய்தால்தான், அவன் அடையவேண்டிய இலக்கை அடைய முடியும் அல்லவா! பயணத்திற்கான காலமும் தேவை. சில

நாட்களுக்குப்பிறகுதான் அங்கு போய்ச் சேர முடியும். அதுபோல், உங்களுடைய மனது உலக ஆசைகளிலே சிக்கித் தவிக்கின்றது. இப்பொழுது, உங்கள் மனது இப்படி இருப்பது உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இவையெல்லாம் இல்லாத தெய்வீக நிலையை அடைய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றீர்கள். உங்களுடைய மனதில், அடைய வேண்டிய தூய்மையான இறைநிலை என்பது தெரிகின்றது. அதற்கான ஆசையும் இருக்கிறது. ஆனால், ஒரே நாளில் அதை அடைந்துவிட முடியும் என்று நினைக்கின்றீர்கள். அல்லது, அடைந்துவிடவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றீர்கள்.

அது முடியாதபோது, இயலாமை கோபமாகவும், வெறுப்பாகவும் மாறுகின்றது. இதற்கு ஒரு நீண்ட பயணம் தேவை. அதற்கான வழியும், இடையிலே வரக்கூடிய தடைகளை மீறி பயணம் செய்யக்கூடிய மனோபலமும் தேவை. இப்படியெல்லாம் விடாது முயற்சி செய்துவந்தால் நீங்கள் ஆசைப்படுவதுபோல அந்த தூய்மையான இறைநிலையை அடையலாம் என்பதுதான் உண்மை. ஆகவே, இதை ஒவ்வொருவரும் மனதில் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதை விடுத்து, இப்பொழுதே அடைந்துவிடலாம் என்பது வீண் கனவு. அதனால், இந்த விஷயத்தில் நீங்கள் கலலைப்படுவதில் ஒரு அர்த்தமும் இல்லை' என்று சொன்னேன்.

உடனே அவர், 'தொடர்ந்து நான் செய்துவரும் இறைவிஷயமான சாதனைகளில் நான் முன்னேறி இருக்கின்றேன் என்பதை நான் எப்படித் தெரிந்துகொள்வது?' என்று என்னிடம் கேட்டார். அவர் கேட்பது சரிதானே! அவருக்கு நான் என்ன பதில் சொன்னேன் தெரியுமா?, சாதாரணமான ஆன்மீக முன்னேற்றம் என்றால் பலவிதமான காட்சிகள், அனுபவங்கள் என்று எல்லோரும் நினைக்கின்றோம். அதையும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், அவையெல்லாம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நாம் எவ்வளவு தூரம் நாகரீகமாக மாறியிருக்கின்றோம் என்பதை வைத்துதான் நம்முடைய முன்னேற்றத்தைக் கணக்கிட வேண்டும். நாகரீகம் என்றால் என்ன? இன்றைய கால கட்டத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் உடைகளை அணிவதா? அல்லது உயர்ந்த ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டலில் சென்று உணவு உட்கொள்வதா? இதில் எல்லாம் இல்லை நாகரீகம்.

நாம் உடை உடுத்துவது, உணவு உட்கொள்வது, உறங்குவது, பேசுவது, நடப்பது இவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கின்றது நாகரீகம். நம்முடைய எல்லா செயல்களிலும் ஒரு மென்மை கலந்த காம்ப்ரீயம் இருக்க வேண்டும். நாம் உணவு உண்பது நம் பக்கத்தில் உணவு உண்பவரை அருவருப்படைய செய்யக்கூடாது. நாம் உறங்குவது ஒரு பூப்போல இருக்க வேண்டும். நாம் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கையில் உணர்வுப்பூர்வமாக ஒரு முடிவுக்கு வராமல், அறிவுப்பூர்வமாக ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

இத்தகைய மாற்றங்கள் நம்மிடம் சிறிது சிறிதாக வரவேண்டும். நம்முடைய முகம் எப்பொழுதும் மலர்ந்த முகம் போல் இருக்க வேண்டும். மனதிலே சஞ்சலமிருந்தால், முகம் அதை பிரதிபலிக்கும். மனம் அமைதியாகவும், தெளிவாகவும் ஆகிவிட்டால், முகமும் ஒரு பசுவைப்போல் சாந்தமாகிவிடும். இத்தகைய மாற்றங்களை நாம் பெற்றால்தான், நாம் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முன்னேறியதற்கு உண்மையான அடையாளம்.

இத்தகைய அனுபவங்களை நாம் அடைய ஒரு நல்ல குருவை அண்டி, அதற்கான வழிமுறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நல்ல குரு என்பவர் தாங்கள் அடைந்த உயர்ந்த ஆன்மீக அனுபவத்தின் மூலம் நம்மையும், அத்தகைய உயர்ந்த அனுபவத்திற்கு அழைத்துச்செல்பவர். அத்தகைய குருவை அடைந்தால்தான் இத்தகைய மாற்றங்கள் நம்மை வந்து சேரும் என்பது இப்போது புரிகிறதல்லவா! என்றேன்.

அறிவிப்பு

மதுரமுரளி இதழில் விளம்பரங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டண விபரம் (5 வரிகள் / 40 வார்த்தைகள்)

¼ Page Size Rs. 2000/-

விளம்பரங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

“மதுரமுரளி”, குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்,
24, நேதாஜி நகர், ஜாயர்கான்பேட்டை, சென்னை - 600 083.

☎ 044-23710110

மாலே மணிவண்ணா - 25

- மஹாவித்துவான், மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன்

எம்பெருமானே! உன்னுடைய வரலாற்றை அறிபவனுக்கு இவர் பகைவர், இவர் நண்பர் எனும் கூறுபாடுகள் உண்டா?

யார் ஒருவர் தன்னலத்தைக் கருதுவார்களோ, தன் மனைவி, தன் வீடு, தன் குடும்பம், தன் மக்கள், தன் சுற்றம், தன் ஊர், தன் நாடு என்று நினைக்கின்ற தன்மை உடையவர்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் பகைவர்கள் உண்டு. நண்பர்களும் உண்டு. சுயநலமற்று, பற்றற்று நிற்கின்றவர்களுக்கும், நான், எனது என்ற உணர்வுற்றவர்களுக்கும் தான் பகைவரும் இல்லை, நண்பர்களும் இல்லை.

பகவானுக்கு தனக்கு ஒன்று வேண்டும் என்பதில்லை; எல்லாம் உடையவன் அவன்; எல்லாம் அவன் உடைமை. எல்லாம் உடைய அவனுக்கு, வேண்டியது எதுவும் இல்லாதவனுக்கு, போட்டி நிகழ இடம் இல்லை அல்லவா? பகவானைக் “குறைவிலா நிறைவு” என்றார்கள் பெரியோர்கள். குறைவுள்ளவன் குறையை நிரப்பிக்கொள்ள முயற்சிக்கிறபொழுது, இன்னொரு குறை உள்ளவன் அவனோடு போட்டியிடுவான். அப்போது பகை ஏற்பட்டுவிடும். ஆனால், குறைவிலா நிறைவாய் இருக்கிற பகவானுக்கு போட்டியும் இல்லை. பகையும் இல்லை.

புராண இதிகாச வரலாறுகளில் பகவான், அசுரர்களை அழித்து, அமரர்களையும் ஆருயிர்களையும், காப்பாற்றியதாக வரும். அவ்விடங்களிலும், அசுரர்கள் அவனுக்கு பகைவர்கள் அல்ல என்பதை ஊன்றிநோக்கின் புலனாகும். உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் தன்னைப்பற்றி இடையறாமல் பேசி, நினைந்து, வழிபட்டு உய்வுபெற வேண்டும் என்று பகவான் நினைக்கிறான். அதற்காக ஒரு சரித்திரத்தை, புகழ் வரலாற்றை உண்டாக்கிக்கொள்ள எண்ணுகிறான்.

புகழ் எப்படி உண்டாகும்? இரண்டு வகைகளில் புகழ் உண்டாகும். கொடுப்பதனால் உண்டாகும் புகழ் ஒன்று. இதற்கு

‘கீர்த்தி’ என்று பெயர். வெண்மை நிறத்தை அடையாளமாக்குவார். இரண்டாவது, பகைவரை அழிப்பதனால், வெல்வதனால் ஏற்படுகிற வீரப்புகழ். இதற்கு ப்ரதாபம் என்று பெயர். செம்மை நிறத்தை அடையாளமாக சொல்வர்.

அன்பர்களைக் காப்பதனாலும், வன்பர்களை அழிப்பதனாலும், இறைவனுக்கு புகழ் ஏற்படுகிறது. இந்த இறைவனின் புகழினை எப்பொழுதும் சொல்பவர்களுக்கு ‘அறியாமையைத் தரும் இருவினையும் சேரா’ என்கிறார், திருவள்ளுவர்.

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு

(குறிப்பு: இருள் - அறியாமை, இருவினை - நல்வினை, தீவினை, புண்ணிய பாவம். பொருள்சேர்புகழ் - உண்மையுள்ள புகழ், புரிந்தார்- எப்பொழுதும் சொல்வார், மாட்டு - இடத்து)

இறைவன் புகழ் பொருள்சேர் புகழ், மனிதர்கள் புகழ், பொருளற்ற கற்பனையான புகழ். இறைவன் எல்லாம் வல்லவன். அவனால் செய்யமுடியாதது எதுவும் இல்லை. அதனால், புராணங்களில் அப்படி சொல்லப்படுகிறது. மனிதர்கள் வரம்புக்கு உட்பட்ட வலிமை உடையவர்கள். இறைவனை வேண்டி தவம் செய்து பெற்ற வரத்தால், பலரை அழிக்கும் ஆற்றலைப் பெறுகிறார்கள். அவ்வளவே!

வேண்டுதல், வேண்டாமை இல்லாத இறைவனுக்கு, விருப்பு, வெறுப்பற்ற பகவானுக்குப் பகைவர் யார், அன்பர்கள் யார்? ஒருவரிடத்தில் விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லையென்றால், நட்பும், பகையும் உண்டாவதற்கு இடம் இல்லையே! அருளுவதும், அழிப்பதுமாகிய புகழ் எப்படி உண்டாகும் என்ற ஐயம் எழும்.

பரிபாடல் கூறுவதைப்பார்த்து, இதை மேலும் விளக்கிக் கொள்ளலாம். எம்பெருமான், தேவர்களுக்கு முதல்வன். அழகிய குளிர்ச்சி மிகுந்த மதி, ஒளியுடைய மதி, பிறையாயிருந்து பதினாறு கலைகளை உடையதாய் வளருகின்ற மதி, நிறைந்த மதி. அம்மதியால் உளதாகிய அமுதத்தை உணவாக உடையவர்கள்

தேவர்கள். அழகிய மணிகள் அழுத்திய ஆபரணங்களை அணிந்தவர்கள் தேவர்கள். அத்தகைய தேவர்களுக்கும் முதல்வன் நீ! அம்மட்டோ?

எம்பெருமானே! பரமானுக்களால் திணிந்த நிலவுலகத்தை நீ அளந்தபோது உனக்குப் பயந்து, உன் பெருமை கண்டு நடுங்கி, ஓடிப்போய் கடலின்கண் பாய்ந்து மறைந்த அத்தன்மையுடைய முறுக்கலிழந்த, மலர்களால் கட்டப்பட்ட குளிர்ச்சிபொருந்திய தாரை உடையவர்களாகிய அசுரர்களும் உட்பட, அப்படிப் பிழைசெய்யாது நின்ற அசுரர்களுக்கும் முதல்வன் நீ!

இப்படி, தேவர் அவுணர் என்ற இருதிறத்தாருக்கும், நீயே முதல்வனாக இருப்பதனால் நீ யாரை அருள்வது, யாரை அழிப்பது செய்கிறாய்? உனக்குப் பகைவர் இவர், நண்பர் இவர் எனும் வகையும் உண்டோ? என்கிறது பரிபாடல்.

இரண்டு குழந்தைகள் ஒரு தாய்க்கு. ஒரு குழந்தை, விஷமம் செய்யாமல் இருக்கிறது. மற்றொன்று, எப்பொழுதும் குறும்பு செய்துகொண்டு இருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் தாய் அன்பு காட்டி வளர்க்கிறார். குறும்பு செய்யும் குழந்தையை, அடித்து, திருத்தி அன்பு காட்டி வளர்க்கிறார். இரண்டுமே அவருடைய குழந்தைகள் அல்லவா!

உலக நாடகத்தில், தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் தந்தையாக முதல்வனாக இருக்கின்ற பெருமான், தேவருக்கு அனுக்ரஹம் செய்து, அசுரருக்கு நிக்ரஹம் செய்தும் அருளுகிறான் என்பதுதான் இதன் கருத்து.

பகவானை, பகைவன் என்று கருதி அசுரர்கள் இடையறாது நினைக்கிறார்கள். பகவானை, நண்பன் என்று கருதி தேவர்கள் வழிபாடு செய்கிறார்கள். இருவகையாரும் ஏதோ ஒரு வகையில் பகவானை இடையறாது நினைத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் அல்லவா? தன்னை எதிரியாக நினைத்தாலும், நண்பனாக நினைத்தாலும் நினைக்கிறவர்களுக்கு அருள் செய்பவன்தானே பகவான். ஆகவே, அமரருக்கும் முதல்வன் அவன். அவுணருக்கும் முதல்வன் அவன் என்கிறது பரிபாடல்.

இங்கே இன்னொன்றையும் சேர நினைத்துப் பார்க்கலாம். ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில், பகவான் மஹாலக்ஷ்மியுடன் இணை பிரியாமல் சேவை சாதித்துக்கொண்டுள்ளார். வாயிலில் ஜய, விஜயர்கள் காவல் செய்துகொண்டுள்ளார்கள். மகா கோபம் உள்ளவராகிய துருவாச முனிவர் பகவானைக் காண வருகிறார். வாயிற்காவலர்களாய் ஜய விஜயர்கள், “இது சரியான சந்தர்ப்பம் அல்ல. ‘யாரையும் உள்ளே அனுப்ப வேண்டாம்’ என்பது பகவான் ஆணை” என்று சொல்லித் தடுக்கிறார்கள். முனிவர்க்குக் கோபம் வருகிறது. ‘நீங்கள் மண்ணுலகில் சென்று பிறக்கக்கூடாது’ என்று சாபம் இடுகிறார். சாபமொழி கேட்டு அஞ்சி நடுங்குகிறார்கள் துவார பாலகர்கள்.

இந்நிலையில், இந்த வாயிலில் நடக்கும் ஆரவாரம் அறிந்து பகவானே அங்கு வந்து விடுகிறார். நடந்ததைச் சொல்லி பகவானிடம் சரண் புகுகிறார்கள் ஜய விஜயர்கள். ‘என்னுடைய பக்தர் கொடுத்த சாபத்தை என்னால் நீக்க முடியாது. நான் சாபம் கொடுத்தால் அதை பக்தர்கள் நீக்க முடியும்; அதனால் முனிவரிடத்திலேயே சரண் அடையுங்கள்’ என்று பக்தவத்ஸலனாகிய பகவான் சொல்கிறார்.

ஜய விஜயர்கள், துருவாச முனிவர் திருவடியில் விழுந்து வேண்டுகிறார்கள். முனிவரோ, ‘சாபம் கொடுத்தது கொடுத்ததுதான். ஆனால், மண்ணுலகில் பகவானுக்கு அன்பர்களாக ஏழு பிறவிகள்; பகவானுக்கு எதிரிகளாக மூன்று பிறவிகள்; இதில் எப்படிப் பிறக்க உங்களுக்கு விருப்பமோ அப்படிச் செய்யலாம்’ என்று சாபவிமோசனம் அருள்கிறார். ஜய விஜயர்களோ அன்பராக ஏழு பிறவிகள் பிறப்பதைக் காட்டிலும் வன்பர்களாக மூன்றே பிறவிகளில் பகவானை வந்தடைவதே உத்தமம் என்று முடிவெடுக்கிறார்கள்.

முதற்பிறவியிலேயே இரணியன், இரண்யாக்ஷன் என்ற பெயரோடு அசுர குலத்தில் பகவானை எதிர்க்கிறார்கள். இரண்டாவது பிறவியில் இராவண கும்பகர்ணர்களாக அரக்க குலத்தில் தோன்றி பகவானோடு போரிடுகிறார்கள். மூன்றாவது பிறவியில் கம்சனாகவும் சிசுபாலனாகவும் மனித குலத்தில் பகவானுக்கு விரோதிகள் ஆகிறார்கள். நட்பைக் காட்டிலும் விரோதி பாவனையில் இடையறாத பகவத் ஸ்மரணம் (பகவானைப் பற்றிய எண்ணம்) ஏற்படுகிறதல்லவா?

இவை அனைத்தும் எம்பெருமான் உயிர்களுக்கு நலம் விளைவிக்க நடத்தும் நாடகம் - தன் பக்கத்தில் நித்யசூரிகளாகத் தன்னை இடையறாது அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் சங்கு, சக்கராதிகளையே ஆழ்வார்களாக அவதரிக்கச் செய்து உலகிற்குத் தன் நிலைப்பாட்டை அறிவித்து அருள் செய்கிறான்.

தன் வாயில் காவலர்களாகிய நித்யசூரிகளையே எதிரிகளாயத் தோற்றச் செய்து தன்னுடைய பேராற்றலோடு கூடிய அருளைக் காட்டி உய்விக்கிறான்.

இதுவே பாகவதமாக, விஷ்ணு புராணமாக, இராமயண, பாரத இதிகாசங்களாக மலர்ந்து இடையறாது பூமீந் நாராயணனது புகழை மக்கள் சொல்லி உய்தி பெறுதற்கு உதவுகிறது. இதனையே பரிபாடல், 'நின் தன்மையை, வரலாற்றை நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு "எனக்கு பகைவரும் இல்லை; நண்பரும் இல்லை"' என்பது நன்கு தெரியும்' என்கிறது-

சம்பராமாயணத்தில், வாலி சுகீவனுக்குக் கூறிய அறிவுரை இங்கு நினைக்கத் தகுந்தது.

*“கைதவம் இயற்றி யாண்டும் கழிப்பரும் கணக்கில் தீமை
வைகலும் புரிந்துனாரும் வான்உயர் நிலையை, வள்ளல்
எய்தவர் பெறுவர் என்றால், இணை அடி இறைஞ்சி, ஏவல்
செய்தவர் பெறுவது ஐயா! செப்பல் ஆம் சீரமைத்து ஆமோ?*

(கம்பர் - 4088)

என்ற அறிவுரை,

'வஞ்சனைகளையே செய்து எந்த இடத்தும் விமோசனம் பெற முடியாத கணக்கற்ற தீமைகளைத் தினந்தோறும் செய்துள்ளவர்களும் மிக உயர்ந்த நிலையை அடையும்படி இந்த வள்ளலாகிய இராமன் கோபித்து எய்த அம்பு செய்யும் என்றால், இப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்கித் தொண்டு பூண்டு ஒழுகுகிறவர்கள் பெறும்பேறு எம்மால் சொல்ல இயலாது' என்று சொல்லி, பகவானது பரத்துவத்தைக் காட்டி அவன் எல்லோர்க்கும் அவரவர் நிலைக்கேற்ப அருளுதலையே செய்கிறான். தோற்றத்தால் அவன் செயல்கள் நிக்கிரகம், அனுக்கிரகம்

என்று தோன்றினாலும் உண்மையில் அனைத்தும் அனுக்கிரகமே என்று நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இத்தனைக் கருத்துகளையும் சிந்திக்கத் தூண்டுகிற பரிபாடற் பகுதி வருமாறு

அணி நிழல் வயங்கு ஒளி நரெண் தீங்கதிர்ப்

பிறை வளர் நிறை மதி உண்டி

அணி மணிப் பைம்பூன் அமரர்க்கு முதல்வன் நீ;

திணி நிலம் கடந்தக்கால் திரிந்து அயர்ந்து அகன்று ஓடி

55 நின் அஞ்சிக் கடற்பாய்ந்த பிணி நெகிழ்பு அவிழ் தண்தார்

அன்னவர் பட அல்லா அவுணர்க்கும் முதல்வன் நீ;

அதனால், பகைவர் இவர்; இவர் நடடோர் என்னும்

வகையும் உண்டோ நின் மரபு அறிவோர்க்கே”

(குறிப்பு : அணி நிழல் மதி - அழகிய குளிர்ச்சி மிகும் சந்திரன்; வயங்கு ஒளி மதி, பிறை வளர் மதி, நிறை மதி, ஈர் எண் - இரண்டு எட்டு பதினாறு, உண்டி - மதியை உணவாக உடைய (அமரர்) என இயைக்க, திணி நிலம் - அணுத்திரளால் செறிந்த உலகம். (உலகம் பரமானுக்களால் ஆகியது என்பது விஞ்ஞானிகள் கூறும் கருத்து) பிணி நெகிழ்பு அவிழ் - முறுக்குடைந்து மலர்ந்த (மலர்களால் ஆகிய) தண் தார் - குளிர்ந்த மாலை; அன்னவர் - ஓடிய அவுணர், பட-அவரும் உட்பட, அல்லா அவுணர்-ஓடாத அவுணர்களுக்கும், மரபு - வரலாறு, தன்மை.

மதி அமுதம் தேவர்க்கு உணவு என்பதை தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம். புறத்திணையியல் 88ஆம் நூற்பா உரையில், நச்சினார்க்கினியர், 'வள்ளி-தண்கதிர் மண்டிலம் (சந்திரன்) ஞாயிறு நெருப்பின் தன்மையும் ஆண் தன்மையும் உடைமையானும், திங்கள் நீரின் தன்மையும், பெண் தன்மையும் உடைமையானும் என்பது! என்றறெழுதி, மேலும், 'அல்லதூஉம் வெண்கதிர் அமிர்தம் தேவர்க்கு வழங்கலானும் வள்ளி என்பதூஉமாம்' என்று உரை விளக்கம் எழுதியது கொண்டும், வில்லிபாரதம் குருகுலச் சருக்கம் இரண்டாம் பாடலில் சந்திரனைப் பற்றி,

“அருந்த வானவர்க் காரமுது அன்புடன் அளிப்போன்”

என்று கூறியதாலும் அறியலாம்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு சகஸ்ரநாமத்தில் 107வது திருநாமம் 'ஸமாத்மா' என்பது. விருப்பு வெறுப்பு முதலிய எண்ணக் கோணல்களுக்கு இடம் கொடாதவர். எல்லா உயிரினங்களிடத்திலும் ஒரே நோக்குள்ளவர். 517வது திருநாமம். 'அம்போ நிதி' என்பதாகும். தேவர், மனிதர், பித்ருக்கள், அசுரர்கள் என நான்கு இனங்களும் ஆற்று நீர் போல பகவானிடமிருந்து தோன்றிப் பகவானிடம் சேர்ந்தன - வேதக்கதை ஒன்றில் உலகைப் படைக்க முற்பட்ட பகவான் சூல் உற்றபொழுது முதலில் வெளிவந்தவர் அசுரர், பிறகு பித்ருக்கள், அடுத்து மனிதர்கள், இறுதியாக தேவர்கள் தோன்றினர். அசுரர்களே, பகவானின் முதற்குழந்தைகள் என்கிறது வேதக்கதை. வேதக்கதையும் விஷ்ணு சஹஸ்ர நாமமும் விளக்குகிற பகவானுடைய தன்மையைப் பரிபாடல் இந்தப் பகுதியில் சொல்கிறது.

(தொடரும்)

ஸ்ரீ ஹரி:

எமது வெளியீடுகள்

நூல்கள்

1. ஸ்வாமிஜியின் அருளுரைகள்
2. ஸ்வாமிஜியின் பொன்மொழிகள்

H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji's discourse series in Tamil : Cassettes, Audio CDs, VCDs

1. ஸ்வாமிஜியின் அமுத உரைகள்	Cassettes, VCDs
2. திருப்பாவை	Cassettes, Audio CDs
3. பகவான் ரமணரின் அக்ஷரமணமாலை	Cassettes, Audio CDs
4. பகவான் ரமணரின் உபதேச உந்தியார்	Cassettes, Audio CDs
5. Greatness of Bhagavan Ramana	Cassettes, Audio CD

கீர்த்தனங்கள்

1. ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனங்கள்	Cassettes, Audio CDs
2. மஹாமந்திரம்-அகண்ட கீர்த்தனம்	Cassette, Audio CD

For queries regarding, Madhuramurali, Books, Audio tapes & CDs
kindly send e-mail to "publications@madhuramurali.org"
or Contact 044-23710110

ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரமும்— 25

நந்தக்ராமத்திலுள்ள நந்தீஸ்வரர் கோவிலுக்கு அருகிலுள்ள யசோதாசுண்டத்துக்குப் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு குகையில் ஒரு மஹாத்மா வசித்துவந்தார். தினமும், மாலை நேரத்தில் வெளியே வந்து ஸ்னானம் செய்துவிட்டு மதுகரிக்காக க்ராமத்துக்குள் செல்வார். எது கிடைக்கிறதோ, அதை உண்டு மறுபடி குகைக்குள் வந்து பஜனை செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவார். யாருடனும் பேசமாட்டார்.

இவர் யார்? என்ன பெயர்? எங்கிருந்து வந்தார்? என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. வயதானவர் ஆதலால் ப்ருந்தாவனத்தை விட்டு எங்கும் செல்ல மாட்டார். ஒருமுறை, கோவர்தனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பாபாஜி, இவரை ஒரு நாமயக்ஞத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக சக்லேஷ்வர் என்னும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். இரண்டு நாட்கள் அங்கு தங்கிவிட்டு, மூன்றாம்நாள் நந்தக்கிராமத்திற்குத் திரும்பிவந்துவிட்டார். மாலையில் தனது நியமப்படி மதுகரிக்காக கிராமத்திற்குள் சென்றார். அப்பொழுது, ஒரு தீனமான குரல் கேட்டது. “பாபாஜி! நான் இரண்டு நாட்களாக பட்டினியாக இருக்கிறேன்” என்று கூறியது.

பாபா ஆச்சரியத்துடன், “யார் நீங்கள்?” என்றார். “நீங்கள் தினமும் மதுகரியில் கிடைக்கும் உணவில் எனக்கு சிறிது தருவீர்களே! அதை உண்ணும் நாய்தான் நான்” என்றது அந்தக் குரல். பாபா, ஒரு நாய் பேசுவதை கேட்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார். வ்ரஜபூமியில் நாயின் அத்துமான், அப்ராக்ருதமான ஸ்வரூபத்தை அனுபவித்துக்கொண்டே பாபாஜி, “நீங்கள் உங்களது ஸ்வரூபத்தைப் பற்றி விவரமாக கூறுங்களேன்” என்று கேட்டுக்கொண்டார். நாய் பேசிற்று, “பாபா! நான் ஒரு துர்பாக்யமுள்ள ஜீவன்! பூர்வ ஜன்மத்தில் இங்கே நந்தீஷ்வர் கோவிலில் பூஜாரியாக இருந்தேன். ஒருநாள் பகவானுக்கு நைவேத்யத்திற்காக ஒரு பெரிய லட்டு வந்தது. பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யாமல் நான் சபலப்பட்டு அதை உண்டுவிட்டேன். அந்த அபராதத்தின் காரணமாகத்தான் நான் ஒரு பூதமாகிவிட்டேன். இந்த நாய் உருவத்தில் உங்கள்முன் நிற்கிறேன். நீங்கள் ஆசையைத் துறந்த ஒரு வைஷ்ணவர். உங்கள் மதுகரி உணவை உண்பதால் எனக்கு உத்தம கதி கிடைக்கும். இந்த

ஆசையால் நான் தினமும் உங்களைச் சுற்றிச்சுற்றி வருகிறேன். இரண்டு நாட்களாக நீங்கள் இங்கு இல்லாமையால் நான் பட்டினியாக உள்ளேன்” என்றது அந்த நாய்.

நாயின் வசனங்களைக் கேட்ட பாபா, ஆச்சரியமும் குதூகலமும் அடைந்தார். “எப்படியிருந்தாலும் சரி! நீங்கள் இந்த அப்ராஹ்ம பூமியில் வசிக்கும் பூதம்! நீங்கள் நிச்சயம் கண்ணன், ராதை ஆகியவர்களையும், அவர்களது லீலைகளையும் தர்சனம் செய்திருப்பீர்களே!” என்று வினவினார். பூதமும், “ஆமாம், ஆமாம். தர்சனம் செய்கிறேன். ஆனால், நீங்கள் எல்லோரும் எப்படி அவர்களின் ரூபத்தையும், லீலைகளையும் அனுபவிப்பீர்களோ, அப்படி அதை அனுபவிக்கும் தகுதி எனக்கு ஏது!” என்று கூறியது.

பாபா, மிகவும் ஆர்வத்துடன், “எனக்கு எப்படியாவது ஒருமுறை ராதாக்ருஷ்ணனை தரிசனம் செய்து வைப்பீர்களா?” என்று கெஞ்சினார். “எனக்கு அந்த யோக்யதை கிடையாது” என பதில் வந்தது. “சரி, எப்படி அவர்களை தரிசிக்கலாம் என்றாவது சொல்லலாமா?” என்று பாபா விடாமல் பூதத்திடம் கேட்டார். “அதை என்னால் சொல்லமுடியும். நாளை மாலை கோதுளி சமயத்தில் கண்ணன் மாடுமேய்த்துவிட்டு திரும்பும்பொழுது, யசோதாசுண்டத்திற்கு அருகில் சென்று அமர்ந்துகொள்ளுங்கள். மாடுகளின் பின்னால் இடைப்பையன்கள் வருவார்கள். அவர்களில், எல்லோருக்கும் கடைசியாக வரும் பையனை, கோபாலன் என்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு, அந்த பூதம் மறைந்து விட்டது.

பாபாவிற்கு நிம்மதி போய்விட்டது. இரவு எப்பொழுது முடியும் என்று ஏங்கிக்கொண்டிருந்தார். திடீரென்று பாடுவார், ஆடுவார், அழுவார். யசோதாசுண்டத்திற்கு அருகில் உள்ள காட்டில் சென்று அமர்ந்தார். நிதானமில்லாமல் போய்விட்டது. மனதில் விதவிதமான எண்ணங்கள் எழுந்து அலைமோதியது. “பூநீ க்ருஷ்ணன் நிஜமாகவே எனக்கு தரிசனம் தந்து, என்னை பாக்கியவானாக்குவாரா! நான் அவரது தரிசனத்திற்கு தகுதி உள்ளவனா? என்னைப்போன்ற நீசனான பாஷாண்டிக்கு அவன் ஏன் தரிசனம் தரவேண்டும்?” இப்படியெல்லாம் எண்ணி, எண்ணி அழலானார். அவருக்கு, நிமிஷம் செல்வது யுகமாக இருந்தது. “என்மேல் க்ருபை கூர்ந்து தரிசனம் தந்தால் அவனுக்கு என்ன குறைந்துவிடும்! அவனே க்ருபா

சமுத்திரம், பதீத பாவனன். நிச்சயம் க்ருபை செய்வான்'' என்றெல்லாம் யோசித்து அலாதியான ஆனந்தத்தில் மூழ்கினார். இப்படியே பகற்பொழுது கழிந்தது.

சூரியன், மெதுவாக மேற்கு திசை நோக்கி இறங்க ஆரம்பித்தான். கோதூளி நேரம் (மாலை நேரம்) நெருங்கியது. பாபாஜி ஓடிச்சென்று யசோதாசுண்டத்தின் அருகில் அமர்ந்து கொண்டார். பசுக்களின் குளம்படியால் உயர்ந்த தூள்களால் ஆகாயம் நிறைந்தது. மாடுகள், கன்றுகள் இவைகளின் அம்பார ஓசை கேட்டது. கூட்டம் கூட்டமாக முதலில் மாடுகளும் கன்றுகளும் வந்தன. பிறகு இடைப்பையன்கள் ஒவ்வொருவராக வர ஆரம்பித்தனர். கையில் கம்புடன் இடையர்கள் தங்கள் தங்கள் மாடு, கன்றுகளுடன் நந்தகிராமத்தினுள் புகுந்தனர். அனைவருக்கும் கடைசியில் வந்த இடைப்பையன் கருமை நிறத்துடன் கையில் கழியுடன், அழகான நடையுடன் நடந்து வருவதைக் கண்ட பாபா, குதித்து, குதித்து ஓடிச்சென்று அந்தப் பையன் காலில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்தார். அவனது இரு சரணங்களையும் தனது தோள்களால் அணைத்துக்கொண்டு, தனது தலையையும் அவனது பாதங்களில் வைத்துக்கொண்டார்.

பக்தனும், பகவானும் ஒருவரை ஒருவர் ஸ்பர்சம் செய்து புளகாங்கிதம் அடைந்தனர். ஆனால், தனது சபாவமான கபடத்தால் பகவான், தன்னை மறைத்துக்கொண்டு, “பாபா! இப்படி ஏன் ஒரு இடைப்பையனை நமஸ்கரிக்கிறீர்கள்? விடுங்கள் என்னை” என்றான். “தயாமயமானவனே! தயைசெய்யுங்கள்” என்று, பாபா உடைந்து போய் விக்கி, விக்கி அழலானார். பக்தனின் பாஷை பகவானுக்கு புரிவதற்கு நேரமாகுமா என்ன! அவன் புரிந்து கொண்டான், ஆனாலும், புரியாததுபோல் நடித்துக்கொண்டு, “பாபா! பைத்தியமா நீங்கள்!! என்னைப் போக விடுங்கள். நேரமாகிறது. அம்மா என்னை அடிப்பாள்” என்றான்.

பாபா, பகவானின் சரணத்தை மேலும் இறுகப் பற்றிக் கொண்டார். பகவானை பிடிக்கும் பலம் பக்தனின் புஜங்களுக்கு ஏது? ஆனால், பக்தனின் ப்ரேமைக்கு முன் பகவான் என்றுமே நெகிழ்ந்துவிடுவான் அல்லவா? ஆனாலும், பக்தனிடம் இருந்து பிரிந்து செல்வதில் ஏன் ஆர்வம் காட்டுகிறான். இதுவும் ஒரு

அபிநயம்தான்! பக்தனுடன் இருக்கத்தான் விருப்பம். ஆனாலும், போக விரும்புவதுபோல் போக்குக் காட்டுகிறான். பாபா, “ப்ரபோ! என்னைவிட்டுப் போக முயற்சி செய்யாதீர்கள்! என்னை ஏமாற்றாதீர்கள். இந்த தீனன் மீது கருணை செய்யுங்கள். கபடத்தை விட்டுவிட்டு உங்கள் ஸ்வரூப தரிசனம் தந்து அருளுங்கள். தயை உள்ளவனே! தயை செய்யுங்கள்” என அழுது புலம்பினார்.

பாபா, உங்கள் காலில் வேண்டுமானால் விழுகிறேன். என்னைப் போக விடுங்கள்! உங்களுக்கு மதுகரி தருகிறேன். வெண்ணை பால்சோறு தருகிறேன். கேட்டதெல்லாம் தருகிறேன். என்னை விட்டுவிடுங்கள் என்று கோபாலன் முரண்டுபிடித்தான். பகவானும் பக்தனின் பிடியிலிருந்து நழுவ நிறையவே முயற்சித்தான். ஆனால், பாபா ஒரே பிடியாக அவனை விடவே இல்லை. அவர் மனதில் ஹ்லாதினி சக்தி உதயமாகியது. இருவருக்கும் வெகுநேரம் ப்ரேம யுத்தம் நடந்தது. நள்ளிரவாகிவிட்டது. இறுதியில், பகவான் தான் தோற்றான். “சரி! இந்தா! என் ஸ்வரூபத்தைப் பார்!” என்றான்.

பாபா, க்ருஷ்ணனின் தரிபங்கி, முரளீதாரியான ரூபத்தைக் கண்டு ஆனந்தமடைந்தார். அவருக்கு சிறிதும் திருப்தி உண்டாகவில்லை. அவர் கூறினார், “ப்ரபோ! நான் யுகளத்தை உபாஸிப்பவன். நீங்கள் இப்படி தனியாக தரிசனம் தருகிறீர்களே! உங்களது இந்த தரிசனத்தினால் என் விரக வேதனை இன்னும் அதிகமாகி விட்டது. ஒருமுறையாவது, உங்களது பரிவாரத்துடன் தர்சனம் தந்து, எனது தகிக்கும் மனதிற்கு ஒரு குளுமை தரக்கூடாதா? ” என்று கெஞ்சினார்.

அப்போது, பாபாவின் பாக்யம் எல்லையைக் கடந்தது. அவரது எதிரில் பெரிய ஜோதி உதயமாகியது. ப்ருந்தாவனத்தில் லலிதா, விசாகா போன்ற சகிகளுடன், யுகள கிஷோரனாக, ராதாக்ருஷ்ணனாக தரிசனம் தந்தான் பகவான். அந்த மாதூர்யத்தில் பாபா அமிழ்ந்து மூழ்கினார். அவரது பூத உடல் இந்த மஹத்தான அனுபவத்தை தாங்கமுடியாமல் நடுங்கியது. சில தினங்களிலேயே பாபா, தனது சரீரத்தை உதிர்த்துவிட்டு, நித்ய லீலையில் கண்ணனுடன் கலந்தார்.

(தொடரும்)

— ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து – 109

*தெய்வமென்றுன்னை சாரவே என்னை
சேரவொழித்தாய் அருணாசலா*

ஒரு தெய்வத்தை ஒருவர் தீவிரமாக உபாஸனை செய்வதினால் மட்டும், அவருக்கு விரும்பிய பலன்கள் கிடைப்பதினால் மட்டும் அது சரியான உபாஸனை என்பது ஆகாது. தெய்வத்தை உபாஸனை செய்வதினாலோ, குருவை உபாஸனை செய்வதினாலோ மனது தூய்மை அடைந்து, மோக்ஷம் பெறவேண்டும். இதை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் என்னவெனில், மோக்ஷத்தை தராத காமிய பலன்களை தரக்கூடிய உபாஸனை மார்க்கங்களும் உலகில் உள்ளன.

ஒரு உத்தம குருவை சரணடையும் பட்சத்தில், அவர் மறுபடி சம்ஸார மார்க்கத்தில் ஒருவரை தள்ளமாட்டார். உலக மாயையில் இருந்து விடுபடவே ஒரு உத்தம குருவை சரணடைகிறோம். சரணடைந்த ஒருவரை குருவானவர், ஸம்ஸாரத்தில் தள்ளுவாரெனில், அவர் உண்மையான குரு ஆக மாட்டார். மாயையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான மார்க்கத்தை குரு உபதேசிக்க வேண்டும். அந்த மோக்ஷ மார்க்கத்தை தெரிந்துகொள்ளவே ஒருவர் குருவை அணுகுகிறார். அதற்காகத்தான் அணுகவும் வேண்டும்.

குருவின் மூலம் மந்திர உபதேசம் பெற்று, பல வருடம் ஆகிவிட்டது என்று எவரும் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள முடியாது. அதாவது, “எனக்கு வெகு காலம் முன்பே உபதேசமாகிவிட்டது” என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள முடியாது. உபதேசம் பெற்று பலகாலம் ஆனது என்றால், அனுபவத்திற்கு என்ன வந்துள்ளது என்று பார்க்க வேண்டும். வாழ்நாள் முழுவதும் ஆத்மாவை தெரிந்துகொள்ளவே ஒருவர் செலவழித்தாரெனில், அதனால் என்ன பலன் ஏற்பட்டு இருக்கவேண்டும்? அவர் மனம் தூய்மை அடைந்து ஆத்மதரிசனம் பெற்று இருக்கவேண்டும். பரமார்த்திகமான வாழ்க்கைக்காக, ப்ரும்மச்சாரியாய் வாழ்ந்தும், அனுபவம் ஏதும்

ஏற்படவில்லை எனில், யாது பயன்? உபதேசமானது, உத்தம குருவிடம் பெற்றிருந்தால், அவர் சொன்னபடி சாதனையை பழகியிருந்தால், அனுபவம் ஏற்பட்டே தீரும். ஒன்று, மார்க்கம் தவறாக இருக்க வேண்டும். அல்லது தியானம் செய்யும் முறை தவறாக இருக்க வேண்டும். குரு உத்தமமானவர் என்றால், இந்த மார்க்கமும், முறையும் தவறாக இருக்க வாய்ப்பில்லை.

ஆக, உத்தம குருவை அண்டி ஒருவருக்கு பலகாலமாகியும் அனுபவம் ஏற்படாதிருப்பதற்கு காரணம், சாதகருக்கு குரு உபதேசித்த வழியில் தியானம் செய்யும் consistencyயும், perseveranceம் (சிரத்தையும், விடாமுயற்சியும்) இல்லாதிருப்பதே காரணம். விடாமுயற்சியானது சிரத்தையோடு சேர்ந்தால் அனுபவம் வந்தே தீரும்.

ஆனால், பலர் விடாது ஸாதனைகள் பழகுவதில்லை. பத்து நாள் பழகி, பிறகு பத்து நாள் விட்டு, இப்படி அலக்ஷயமாய் செய்கின்றனர். இவர்களுக்கு சஞ்சலமான புத்தியும் (திடமான புத்தி இல்லாதிருத்தல்) பொறுமையற்ற புத்தியும் இருக்கும். இது முன்னேற்றத்திற்கு பெரும் தடையாகும்.

ஒரு வியாபாரி இருக்கிறார். அவருக்கு தினம் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் ஆகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஏதோ ஒரு காரணத்தினால், அவருக்கு ஒருநாள் வியாபாரம் ஐயாயிரமாய் குறைந்தால், அவருக்கு அன்றிரவு தூக்கமே வராது. இன்று குறைந்த வியாபாரத்தை நாளை எப்படி சரிசெய்வது என்று யோசிப்பார். அதாவது இன்று இழந்த ஐயாயிரம் ரூபாயையும், நாளை வியாபாரத்திற்கான பத்தாயிரத்தையும் சேர்ந்து, பதினைந்தாயிரமாக வியாபாரம் செய்தாலே அவர் மகிழ்ச்சி அடைவார். அதுபோல், சாதகரும், ஒருநாள் இவ்வளவு ஜபம், தியானம், கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும் என்று முடிவு செய்து கொண்டு, அதில் குறை ஏற்படின், அல்லது ஸாதனைகள் செய்வதற்கு ஏதாவது ஒரு தடங்கல் ஏற்படின் அதை அப்படியே விட்டுவிடாது, ஒருநாள் குறைத்து செய்த சாதனையை அடுத்தநாள் ஈடுகட்ட முயலவேண்டும். இப்படி சாதனைகளை, தீவிரமாகவும், பொறுமையாகவும், விடாமுயற்சியுடனும், ஆழ்ந்த புத்தியுடனும் செய்வோருக்கே அனுபவங்கள் சித்திக்கிறது.

ஏனோ, தானோவென்று செய்பவருக்கு அனுபவங்கள் ஏற்படுவது இல்லை.

இத்தகைய சாதனைகளை மஹாத்மாவான குருநாதரின் ஸன்னதியில் பழகுவதே சாலச்சிறந்தது. குருநாதரின் அருள் எதை கொடுக்குமோ, அதை ஒரு கங்கையில் செய்யும் நீராடலோ, பத்ரிகாச்சரமத்திற்கு செல்லும் யாத்திரையோ தரவே தராது. உத்தம ஞானியின் சன்னதியில் வாழும் ஒருவர், “திருப்பதி செல்கிறேன், ப்ருந்தாவனம் செல்கிறேன்” என செல்வது தேவையே இல்லை. ஏனெனில், அங்கு செல்வதனால் என்ன புண்ணியம் கிடைக்குமோ, அதைவிட உயர்ந்த புண்ணியம் குருவின் சன்னதியில் இருப்பதனாலேயே கிடைக்கும். ஆயினும், இப்படி சொல்வதும் இதற்கு பொருந்தாது. அதாவது, ஞானிகளின் அருளுக்குமுன் ஷேத்ராடன, தீர்த்த யாத்திரைகள் என்பது ரவக்லேசத்திற்கு ஈடாகாது. அதாவது, முழு குரிய ஒளிக்கு முன், எப்படி அதன் ஒரே ஒரு கிரணத்தை ஒப்பிடவே முடியாதோ, அதுபோல், மஹான்களின் அருளுடன் தீர்த்த, ஷேத்ர யாத்திரைகளை ஒப்பிடவே முடியாது.

பகவான் ரமணமஹரிஷிகள் இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, “ஒரு உத்தம குருவை அடைந்து வாழும் அக்ஞானி ஒருவன், கோவிலுக்குச் சென்று உபாஸனைகளை மேற்கொள்வது என்பது, புயல்காற்று அடிக்கும்போது, ஒருவன் விசிறியால் விசிறிக்கொண்டால் எப்படியோ, அப்படித்தான்” என்கிறார். மஹாத்மாக்களின் கடாஷும் முதலில் சித்த சுத்தியைக் கொடுத்து பிறகு சிறிது சிறிதாக நம்மை உயர்த்தி மேலான நிலைக்கு அழைத்துச்சென்றுவிடும்.

(தொடரும்)

நமது மிஷனிற்கு கடிதங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

"Personal Secretary to H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji"
Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission,
Premika Bhavanam, New No. 2, (Old No. 24), Netaji Nagar,
Jaffer Khanpet, Chennai - 600 083.
e-mail : contact@madhuramurali.org

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் தரிசனம் நேரம் / இடம் பற்றிய முக்கிய அறிவிப்பு!

- ★ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி, சில காலம் தனிமையில் மௌனம், ஜபம் என்று இருக்க தீர்மானித்திருப்பதால், அதுவரையில் எந்த ஒரு பொது நிகழ்ச்சியையும் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை.
- ★ சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில், பராமரிப்பு வேலைகள் நடைபெறுவதால் அங்கு அடுத்த சில மாதங்களுக்கு ஸத்ஸங்கம் நடைபெறாது. அதனால், பக்தகோடிகள் ப்ரேமிகபவனத்தை நேரில் அணுக வேண்டாம்.
- ★ போன் : 044-23710110 என்னும் தொலைபேசி எண்ணைத் தொடர்புகொண்டு மதுரமுரளி, மிஷன் வெளியீடுகள் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.
- ★ மதுரமுரளி விஷயமாகவும், மிஷன் வெளியீடுகள், VCD, CD, கேசட்கள் விஷயமாகவும் e-mail அனுப்ப விரும்புவர்கள், "publications@madhuramurali.org" என்ற e-mail ID-க்கு அனுப்பவும்.

அறிவிப்பு!

நம்முடைய ஸ்வாமிஜி அவர்களால், 1995-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, ஸாந்தீபனி குருகுலம் வேதபாடசாலை இன்றளவும், மதுரபுரி ஆஸ்ரம வளாகத்திலும், சென்னையில் உள்ள ஆலப்பாக்கத்திலும் நடந்து வருகின்றது. நம்முடைய பாரததேசத்தின் ஜீவனாக இருக்கக்கூடிய வேதத்தைக் காப்பாற்றுவதில் எல்லோருடைய பங்கும் இருக்கவேண்டும் என்பது ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் விருப்பம். அதன்படி, ஒவ்வொருவரும், தங்கள் தங்கள் வீட்டிலுள்ள ஸ்வாமி படத்தின் முன்பாக ஒரு உண்டியல் வைக்கவும். அதன்மேல் “வேத நிதி” என்று எழுதி தினமும் அதில் ஒரு ரூபாய் போட்டு வரவும். ஒவ்வொரு வருடமும், டிசம்பர் 31-ந் தேதி அதில் சேர்ந்த பணத்தை எடுத்து ஸ்ரீ சாந்தீபனி குருகுல ட்ரஸ்ட் (Sri Sandeepani Gurukula trust) என்ற பெயருக்கு DD எடுத்து Regd. Office: Premika Bhavanam, 2, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai - 600083 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்கவும்.

- Trustees

மங்களானி பவந்து